

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "אורות חיים ומשה" ישראל

בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
בן הצדיק המלוכ"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוכ"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת חיי שרה

כ"ד חשוון
תשפ"ב 1100

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות 5:17 5:31 5:23 5:37

מוצאי שבת 6:28 6:30 6:28 6:31

רבינו תם 7:08 7:06 7:05 7:08

שבת מברכין - ר"ח ביום שישי
המולד בליל שישי בשעה 12:55 - 13 חלקים

הילולא דצדיקא

כד - רבי אברהם אזולאי

כד - רבי גדליה משה גולדמן
האדמו"ר מזוועה

כה - רבי מרדכי דב רוקח
האדמו"ר מבילגורייא

כה - רבי דוד כהן למגורבי

כו - רבי ציון לוי
רבה של פנמה

כו - רבי רפאל זיסקינד

כו - רבי רפאל אשכנזי
רבה של איזמיר

כז - רבי משה נתן נטע צינורט

כח - רבינו יונה מגירונדי

כח - מולא אור שרגא

כט - רבי צבי הירש מרימנוב

כט - רבי יידיה מונסיגו

א - רבי אפרים אנקוואה

א - רבי שלום שכנא מלובלין

כל כך את בכייתה ואת תפילתה של רחל דווקא, עד שהכתוב מדגיש את בכייתה "רחל מבכה על בניה".

ונראה לענ"ד בזה, כי הנה רק אצל רחל מציינו מידה של מסירות נפש עילאית, מה שלא מציינו כלל אצל כל האבות והאמהות. שכן רחל נתנה את מקומה ללא אחותה, שהרי היא היתה צריכה להינשא ליעקב, אבל בליה, בראותה כי לבן מחליף בין הבנות, הלכה מהר ומסרה את הסימנים ללא אחותה כדי שלא תבייש אחותה,

ויגרש אותה יעקב מעל פניו. וזאת היא חשיבותה של רחל אמנו, שכן, כל מה שיש ללאה, ואף לבלחה ולזלפה שנישאו ליעקב, הכל בא מכוחה של רחל אמנו והכל שייך לה. ולכן בדווקא היא נקברה לבדה בדרך אפרתה ליד בית לחם על אם הדרך, דווקא משום חשיבותה, שהיא לבדה כוללת האבות והאמהות.

ומאחר והיא נתנה את מקומה בנישואין ללא אחותה להינשא עם יעקב בעלה, אזי היא גם נתנה את מקומה בקבורה ללא אחותה להיקבר בסמוך ליעקב אבינו במערת המכפלה, והיא לא מתקנאה בלא אחותה לא בשמים ולא בארץ על שזכתה להיקבר עם יעקב. ולכן היא נעדרת מכולם, והיא נקראת עקרת הבית, משום שהיא מיוחדת בכל מידותיה, בהתנהגותה במידות אציליות מתוך מסירות נפש.

וכיון שרחל התבטלה כלפי אחותה, ונתנה את מקומה ביום חתונתה ללא אחותה, ואף נתנה לה את מקומה בקבורה במערת המכפלה, משום הכי, נגזר בשמים כי רחל היא זאת שתהיה עקרת הבית של יעקב ורק התפילה שלה תהיה עיקר בשמים, ורק את התפילה ואת הבכי שלה ישמע הקב"ה בשמים ממעל, ויבטיח לה כי כל בני השבטים וכל בני ישראל ישובו לגבולם.

ואם כן, כפי שאנו רואים אצל רחל, שהיתה עקרת הבית, והיתה אמו של כל בני ישראל, והתפללה עליהם, הרי ששם הכתוב אומר רחל מבכה על בניה, צינה בלשון סתמא, כיון שהיא אהבה את בני ישראל, והם היו אצלה בבחינת בנים, שם שלא ניתן לשינוי. וגם נאמר (דברים י"ד, א) "בנים אתם לה' אלוקים", כי בנים לא ניתנים לשינוי. ולכן גם לאחר מכן, כאשר הקב"ה מנחם אותה ואומר לה מנעי קולך מבכי, הוא גם אומר לה בלשון זו "ושבו בנים לגבולם", לשון בנים, כיון שזה מראה על אהבה יתירה בין רחל לבניה ובין הבנים לרחל אמנו.

הרי למדים אנו מכאן, כי משמעות של 'בן' סתמא הוא יותר חשוב מהשם עצמו, כי הוא חלק מהאדם, כמו רחל שבאהבתה לבני ישראל היא מבכה על 'בניה', ותפילתה על בניה נשמעת במרום אצל הקב"ה יותר מכל התפילות, והקב"ה מבטיח לה "ושבו בנים לגבולם".

משביר לדוד

מעלתה של רחל אמנו

"ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען" (בראשית כג, ב)

וכתב רש"י: על שם ארבעה זוגות שנקברו שם איש ואשתו. אדם וחווה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה. ואף גם נאמר (שם ט) "ויתן לי את מערת המכפלה אשר לוי" וגו', וכתב רש"י בשם חז"ל (עירובין נג, א) המכפלה - שכפולה בזוגות.

וצריך ביאור, מדוע רק שלושת האבות ושלוש האמהות נקברו במערת המכפלה, ולמה רחל אמנו ע"ה לא נקברה במערת המכפלה כמו כל האבות והאמהות. וכי אין מקום בעבורה במערת המכפלה. רחל שהיא עקרת הבית, לא תזכה להיקבר במערת המכפלה ומשם תתפלל על בניה. האמנם!?

אמנם ידועים בזה דברי יעקב אבינו שאמר לבנו יוסף על רחל אמו (בראשית מז, ז) "ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם", כי יעקב אבינו לא הולכה אפילו לתוך בית לחם (וקל וחומר שלא הביא את רחל לתוך מערת המכפלה), אלא קבר אותה על אם הדרך בדרך אפרתה. ובטעם הדבר אמרו חז"ל (בראשית רבה פ"ב, ב) כי כבוונה תחילה קבר אותה על אם הדרך על פי הדיבור, כדי שרחל תהא לעזרה לבניה.

שכן, כאשר בני ישראל ילכו בגלות על ידי נבוזראדן, אז הם יעברו דרך בית לחם, ורחל תצא מקברה ותבכה ותבקש עליהם רחמים, שנאמר (ירמיה לא, יד) "קול ברמה נשמע רחל מבכה על בניה מאנה להנחם" וגו', ואז הקב"ה משיב לה (שם, טו-טז) "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך נאם ה' וגו', ושוב בנים לגבולם".

אבל עדיין הקושיא עומדת במקומה. שכן, רחל יכולה היתה להיקבר במערת המכפלה כמו כל האבות והאמהות, והקב"ה יכל לגרום לבני ישראל שהם יעברו דרך מערת המכפלה שבחברון, ושם כל האבות והאמהות שקבורים שם יבקשו רחמים על בני ישראל, ועל כולנה, רחל שגם היא קבורה שם תצא מקברה ותבקש רחמים על בני ישראל, וקולה ישמע בשמים יותר מכל תפילת האבות.

ואם כן הדרא קושיא לדוכתיה, מדוע יעקב אבינו קבר את רחל בדרך אפרתה היא בית לחם, והרי הדרך מבית לחם ועד חברון אינה ארוכה כלל. ולא עוד, את יעקב אבינו ע"ה בעצמו הביאו הבנים לקבורה ממצרים ועד מערת המכפלה בחברון, ואם כן בוודאי יכלו להביא את רחל לקבורה במערת המכפלה, ולמה הקב"ה לא דרש ממנו על פי הדיבור לקבור את רחל בחברון.

ונראה בביאור העניין, על פי דברי הנביא (ירמיה לא, יד) "כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בכי תמרוים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו". ויש להבין, מה מיוחד כל כך בבכייתה ובתפילתה של רחל על בני ישראל. וכי אברהם יצחק ויעקב, וגם האמהות הק' שרה רבקה ולאה לא ביקשו מספיק על בני ישראל. הרי ללא כל ספק גם הם התפללו תמיד על בני ישראל להצלחת עם ישראל, ולמה מחשיבים ומדגישים בני

במסילת נערה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

מפתח של אמונה

בחודש אלול תשע"ז נסענו לבקר בקברי הצדיקים של מרקש במרוקו, כאשר בין הקברים הלכנו גם לקברו של הצדיק רבי דוד בן חזאן זיע"א, שאני קרוי על שמו, אשר היה החברותא של כ"ק זקני האדמו"ר רבי חיים פינטו הגדול זיע"א, וכאשר הגיע למרקש לביקור נפטר שם ונקבר שם, ועל מצבת קברו כתוב כי למד תורה עם אליהו הנביא ז"ל, אשריו. איזו זכות. כאשר הגעתי לקברו ביקשתי מהשומר שיתן לי מפתח מאוהל הצדיק למזכרת, אבל אינני זוכר מה אירע עם המפתח. האם באמת קבלתי אותו מהשומר והמפתח אבד לי, או שמא שכחתי בכלל לקחת אותו מהשומר.

למחרת, ביום חמישי נסענו לעיר אסוירא לשבות שם בשבת קודש, לכבוד שבת הילולת הצדיק זיע"א, ושם להפתעתי הודיעו לי כי יהודי פלוני רכש את בית הכנסת ע"ש הצדיק רבי דוד חזאן זיע"א שבעיר אסוירא, מאחר וקודם לכן פלשו אנשי המקום לבית שלו ולבית הכנסת של הצדיק כאשר הם עשו עליה למקום, והנה עתה הוא פדה את המקום. ואז ביקשו ממני, מאחר וגאלו את הבית, לקבוע מזוזה בפתח בית המדרש. ואני, נענית בשמחה ללכת עם קבוצת יהודים לרחוב היהודים הישן כדי לקבוע מזוזה בבית הכנסת.

בצאתי מבית המלון, רואה אני למולי יהודי אותו אני מכיר היטב מפריז, מתקרב למולי ובא לנשק את ידי, ואמר לי שלום. אז אמרתי לו בתמימות "יש לי הפתעה בשבילך, בוא איתי". אבל הוא השיב לי, כי רק כעת הגיע מנסיעה ארוכה, והוא מאוד שמח להתלוות אלי להיכן שארצה, אלא שהוא צריך להודיע לאשתו. הוא התקשר אליה, ולאחר מכן הלכנו לדרכינו עם כל הקבוצה שרצו להתלוות אלינו לחנוכת הבית הקדוש, כאשר המשטרה מלווה אותנו בליווי בטחוני חזק.

נכנסנו לתוך הרחובות הצרים היכן שבעבר גרו יהודים, לפני כחמישים שנה, וכי אז, כאשר הגענו לביתו של הצדיק רבי דוד בן חזאן זיע"א, נעמד אותו יהודי שהתלווה אלי לפני בקשתי, כשהוא עומד ומתפעל וכמעט והתעלף. כשהשבנו את רוחו שאלנו אותו 'האם הכל בסדר איתו', והוא השיב, כי רק לפני חצי שעה הגיע מהעיר מרקש, ולפני שעזב את העיר (מרקש) הלך לבית העלמין כדי להשתטח על קברו של רבי דוד בן חזאן זיע"א, ושם להפתעתו נתן לו השומר מפתח של האוהל של רבי דוד בן חזאן זיע"א באומרו לו לתת את המפתח לרב (כלומר לי).

בשומעי את הדברים הללו, התפלאתי ראשית כל, כיצד בהשגחה פרטית שלחו אלי מן השמים יהודי שהגיע הישר ממרקש מקברו של רבי דוד בן חזאן זיע"א, ובהיותי באולם בית המלון הזמנתי אותו להתלוות אלי באומרי לו כי יש לי הפתעה בשבילו. הוא לא יודע להיכן אני לוקח אותו וגם אני אינני יודע כלל מהיכן האיש הזה הגיע לכאן, ובוודאי שאינני יודע מה הוא הביא לי מהשומר של אוהל הצדיק במרקש, הוא רבי דוד בן חזאן שכעת עומדים אנו לקבוע מזוזה בפתח בית מדרשו.

אבל נראה לי, כי המסר העולה מהסיפור הזה, שהצדיק שמח על שהצליחו לפדות את בית מדרשו הקדוש מאנשים לא רצויים שפלשו לתוכו, והוא שלח מפתח של אוהל קברו הקדוש, לרמוזו, שאפילו שהוא קבור במרקש, הרי שקדושתו פרושה בבית מדרשו הקדוש.

ואף גם לרבות מסר נוסף נלמד זה מענין זה, כי הנה הצדיק שמח על שאני הולך עתה לחנוך את בית מדרשו ולקבוע בפתח מזוזה, וכתודה על הטירחה טרח להמציא לי את המפתח של קברו, אותו שלח לי על ידי שליח אשר הוזמן על ידי הצטרף אלי ללוות אותי למקום קדוש, לבית מדרשו, ובדיוק אותו שליח הגיע זה עתה מקברו במרקש עם מפתח. הרי שממש רוח הקודש עברה על שנינו, עלי ועל המלווה שלי.

לאחר מכן, כאשר שאלו אותי כיצד משיגים אמונה, נענית וסיפרתי את כל הסיפור הזה מתחילתו ועד סופו, סיפור שמלא בהשגחה פרטית אשר ממנה רוכשים אמונה חזקה בהקב"ה.

במה מפטירין

הפטרת השבוע:

"והמלך דוד זקן בא בימים". (מלכים א. א)

הקשר לפרשה: בהפטרה נאמר: "והמלך דוד זקן בא בימים", וכן בפרשה נאמר: "ואברהם זקן בא בימים". וכמו כן בהפטרה מובא שדוד מסר את המלוכה לפני מותו לשלמה בנו, כפי שמסופר בפרשה שאברהם נתן את כל אשר לו ליצחק.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה משולחנם של חכמי התורה

השופט החליט: הבחור זכאי

אברהם אבינו שולח את אליעזר עבדו למצוא שידוך לבנו יצחק, שאינו יכול לצאת לחו"ל לחפש את זיווגו, בשל היותו עולה תמימה. אליעזר נענה, ובהגיעו לחרון הוא מעתיר תפילה ארוכה להצלחת השידוך. אין די בתפילתו של אברהם על בנו וגם לא בתפילת יצחק על עצמו.

אליעזר התחיל להתפלל: "ויאמר ה' א-להי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם. והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני". ומיד אחר כך נאמר "ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה".

זהו כוח של תפילה מתוך הלב!

בספר 'משכני אחריו' מובא מה שסיפר הרב אשכנזי שליט"א, על בחור שלא התייצב לצבא, והיו לו בעיות גדולות מאוד. נודע לו שבשבוע זה הוא יום היארצייט של הצדיק רבי מרדכי שרעבי זצ"ל, שהיה תמיד אומר - "פטיר ועתיר" - אם הנך רוצה לקבל פטור, ולהינצל מהצבא - התפלל ותראה ישועות, וכמו פטנט פעלה סגולה זו באין סוף מקרים שבאו לפניו.

הלה שמע, והלך לציון הצדיק הרב מרדכי שרעבי זצ"ל, התחנן לפניו וביקש, שכשם שבחיי חיותו היה מעתיר על הבאים לפניו, והיה אומר להם "פטיר ועתיר", כך גם עליו יתחנן במרומים.

הבחור הנ"ל היה צריך להתייצב לפני שופט, ובדרך כלל על "עוון זה" נשפטים לששה חודשי מאסר.

פנה אליו השופט בשאלה מפתיעה: "מה אתה רוצה? למה לא התייצבת?"

והבחור ענה: "אני רוצה ללמוד תורה".

והנה "פטיר ועתיר"! השופט נענה בדרך נס: "הנך פטור מעונש, אתה זכאי!"

זהו כוחה של תפילה אמיתית!

ארחות ישראלים

הליכות והלכות בין אדם לחברו

לעיתים זו גזירת שמים

אדם שמרגיש שאחד מחבריו יש לו שנאה כלפיו, עליו להשתדל לברר את סיבת השנאה ובמידת הצורך גם יתנצל בפניו, אולי יתפייס ויסלח לו.

אם הלה ממשיך בשנאתו לאחר שנהג כך, ילכו יחד אצל חבר משותף או לתלמיד חכם שישמע את טענותיהם וידון ביניהם, או שיעמוד עמו לדין תורה.

כאשר גם צעד זה לא הועיל, ידע שכך גזרו מן השמים וחבירו אינו אלא כשליח לדבר.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לנצל את ההזדמנות שניתנה לאדם מהשמים

"ויאמר ה' אלוקי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדוני אברהם. הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יוצאות לשאוב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני" (בראשית כד, יב-יד)

ולכאורה צריך ביאור, מדוע אליעזר עבד אברהם ביקש בת זוג ליצחק אבינו על ידי תפילות וסימנים, באם תתן לו לשתות וגם לתן לגמלים לשתות וכדומה. מה לו לחפש זיווג על ידי תפילות ובקשות מאת הבורא ית"ש, הן היה צריך ללכת ולחפש בכל מקום שהוא, עד שימצא בת זוג ליצחק אבינו, ולמה עשה כן על ידי תפילות.

ונראה בביאור העניין, הנה אליעזר עצמו, קודם שיצא מבית אברהם ועשרה גמלים עמו, שמע מפיו של אדוניו אברהם אבינו ע"ה בעצמו, כשהוא מתפלל אל השי"ת שישלח את מלאכו לפני אליעזר ויביא לו אשה לבנו ליצחק.

וכיון שאליעזר עצמו שמע את אברהם אבינו מתפלל, ואמנם ראה לאחר מכן ניסים גדולים כיצד קפצה לו הארץ בלכתו לפדן ארם (ילקוט שמעוני חיי שרה קז), הבין שמן השמים התעוררה עתה הזדמנות לסייע לו על ידי תפילה, וכמו שאברהם אבינו התפלל. משום הכי גם אליעזר עצמו ניצל את ההזדמנות הטובה הזאת שמן השמים יסייעו לו למצוא בת זיווג ליצחק אבינו בן אדוני, ולכן כאשר הגיע אל באר המים לעת צאת השואבות, התפלל אל הקב"ה שימציא לו במהרה את זיווגו של יצחק אבינו.

אנו בניו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר נמצאים בכל עת ובכל שעה במחיצתו של הקב"ה אבינו מלכנו, אשר חפץ לעזור ולסייע לנו. יהודי לעולם אינו אבוד ואינו נמצא לבד - אומר מרנא ורננא הבעש"ט הקדוש זיע"א, ואם כן, לכל אדם יש תמיד הזדמנות נאותה ומצוינת להסתייע מיזו הפתוחה הגדושה והרחבה של אבינו מלכנו הקב"ה, וצריך לנצל את ההזדמנות הזאת. לבקש מאיתו ולדרוש ממנו את הכל.

ואכן, כזה היה הדבר אצל אליעזר עבד אברהם. היתה לו סיעתא דשמיא גדולה, מה גם שאברהם אבינו ע"ה כבר ביקש עליו "הוא ישלח מלאכו לפניך", ולכן הוא ניצל את ההזדמנות הזאת לבקש מהקב"ה סיעתא, ואמר לו "ה' אלוקי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדוני אברהם", שהשי"ת הוא זה שישלם את המשימה ויזמין לו את הבת זוג ליצחק אבינו בן אדוניו שלא על דרך הטבע.

ומכאן אכן אנו למדים מוסר השכל ודרך חיים לכל דבר וענין, כי כאשר אדם רואה שיש לו סיעתא דשמיא מיוחדת, ויש עכשיו הזדמנות נאותה לזכות ולקבל, אם על ידי תפילה ואם על ידי סימנים שונים ואם בכל צורה שהיא, אל ירפה מכך, אלא ינצל היטב את ההזדמנות הזאת ויתפלל אל ה', ואכן יזכה לסייעתא דשמיא.

שבת שבתון

כאמור השקיה שהותרה בשנה השביעית, מוגדרת כזו שהיא מבוצעת לצורך תחזוקה ולא כזו שממריצה צמיחה, אבל עם הפחתה של 10-20 אחוזים בכמות. אמנם הגינה לא תיראה במיטבה, אך מאידך גיסא גם לא ייגרם לה נזק.

אין צורך להתעכב עם ההשקיה עד הופעת סימני נבילה וכמישה, אלא ככל שידוע שההשקיה נצרכת לקיום הצמחים - מותר להשקותם מעט לפני צימאונם. התייבשות ונבילת העלים מתרחשות כאשר נגמרה הלחלוחית באדמה, והצמח מפעיל את מנגנון ההישרדות שלו, שעלול לגרום נזק לעלים ולענפים. לפיכך מותר להשקות את הצמחים מעט קודם לכן, כדי למנוע את תחילת תהליך זה.

השוטף את רצפת ביתו בשנת השמיטה, והמים יורדים דרך הצינור שבמורפסת לחצר הבית, וגורם שהמים משקין את הצמחים, יש להקל בזה אף באופן שהמים יורדים מכח דחיפתו את המים לתוך הצינור במקל-גומי.

מותר להתקין מזגן או להפעילו, ולהניח את פתח צינור ניקוז המים פתוח לגינה גם בשנה השביעית, אף שיורדים מים מהצינור, ואין לאסור בזה משום איסור השקאה בשביעית.

והדין כן גם באופן שאין הגינה צריכה השקאה ולא התירו בה השקאה. [מכיוון שלגבי שביעית העיקר להתיר בפסיק רישיה דרבנן, אף אם נוח לו בהשקאה זו. ובפרט בהשקאה מועטת כזו. ויש לצרף סברת האומרים דפסיק רישיה בשביעית שרי].

כך גם מותר לשטוף את הרכב ברחוב העיר, אף שמי השטיפה יורדים לתוך גינתו, מאחר שאינו מתכוין להשקאת הגינה.

שדה או אילנות מאכל של הפקר שצריך להשקותם, מותר להשקות אותם בשמיטה, ואף שאילנות של הפקר אין להשקות בחול המועד, מכל מקום בשמיטה יש לאדם שייכות לפירות, שנאמר: "ואכלו אביוני עמך", ולכן מותר להשקותם בשביעית.

עציצי פרחים הנמצאים בבית תחת התקרה, מותר להשקות עציצים אלו בשביעית כרגיל.

חידודי הפרשה

חידודים לפרשת חיי שרה

1. מדוע רחל אמנו נקברה לבדה בדרך אפרתה?
2. האם מותר להפעיל מזגן בשנת השמיטה, כשהמים מצינור הניקוז מטפטים לתוך הגינה?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

זכר צדיק לברכה

רבי שלום אהרן לופס זצ"ל

הגאון הצדיק רבי שלום לופס זצ"ל, רבה של העיר עכו, התפרסם במיוחד בזכות גדלותו בתורה שהיתה משולבת בזיכוי הרבים ובפזרונו לצדקת עניי ישראל ליתומים ואלמנות.

כאברך צעיר היה מחשובי העסקנים בירושלים, כשכל כולו היה אש שלהבת קודש, אהבת ישראל ואהבת התורה בערה בו. יחד עם ידידו הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל הקים את 'אגודת מקבציאל', שבראשה עמד הראשון לציון רבי יעקב מאיר זצ"ל, ועשו רבות להפצת תורה, להשיב רבים מעוון ולהקמת רשת חינוך תורני.

הימים ימי פרוץ העליה הגדולה מארצות המזרח והמערב, בטרם קום המדינה ולאחריה, והמצב הירוד של הדור דחף אותו להגביר פעילות, ואכן באותם ימים הוא נקרא לבית הגאון מבריסק זצ"ל שציווה עליו לכתת את רגליו למעברות העולים ולהשפיע על אחינו בני ישראל במתק שפתיו, שידבקו במסורת אבותם ולא יינטשו את תורת ישראל.

לאחר קום המדינה וביסוס הרבנות הראשית לארץ ישראל, פנה אליו הראשון לציון דאז הגר"צ עוזיאל זצ"ל ובקש ממנו שיזאיל לכהן ברבנות בעיר הצפונית עכו. מורו ורבו הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל הסכים לכך, ואף ברכו ברכת הדרך כשהוא מפטיר לומר 'עכו - ראשי תיבות' 'עמוד כגבר והתגבר'. ואכן ראשי

תיבות אלה היו נר לרגליו, משום שמשך קרוב ליובל השנים שבהם הוא כהן ברבנות בעכו, עמד כגבר והתגבר על כל הקשיים שלוו את עבודתו בקודש.

עכו של אותם הימים היתה עיר שקלטה עליה בסמוך לעיר הערבית, במסירות נפש ממש, עבר מבית לבית ודאג לחינוך ילדי ישראל. באותם זמנים הקים רבי שלום זצ"ל בתי ספר של 'החינוך העצמאי' על טהרת הקודש לבנים ולבנות, מלחמתו על כל ילד מילדי ישראל עלתה לו ברדיפות ע"י המפלגה הדתית השלטת, אבל עמד כגבר והתגבר וזכה שמעכו יצאו אלפי תלמידים שהקימו בתים לתפארת, למרות דרישותיו הרבות ואופיו שלא נשא פנים לאיש. דברים שיצאו מן הלב חדרו בלבבות בני הסביבה ורבים השיב מעוון.

יהודי מסורתי המאמין בברכת רב קנה משאית, וביקש את ברכתו של הרב, כשנכנס נשק את ידיו ביראה, וביקש ברכה לפרנסה ולהצלחה, כשהוא מוסר לרב כסף לצדקה, כדרכו בקודש שאלו הרב "מתי התפלל הבוקר, והיכן לומדים בניו". היהודי ענה בחיוך ובכנות, שבבוקר נבצר ממנו להתפלל, ובניו לומדים בבית הספר בשכונתם.

חכם שלום זצ"ל הבהיר לו מעלת התפילה והחינוך, וכשעמד המבקש בשלו, נוף בו הרב, והעיר לו שמי שאינו מתפלל כראוי אינו ראוי לברכה. כשהושיט לו את הכסף לצדקה, נזעק הרב ואמר "אתה רוצה לשחד את הקב"ה, הבנק של הקב"ה מלא, ואינו זקוק לצדקה שלך, מה טעם בצדקה אם אתה אכזרי על בניך". וכך שלח את האדם מעל פניו.

האדם שביקש ברכה יצא נוזף, וביקש מחתנו שיבקש סליחת הרב, ובכל אופן יקבל את הכסף לצדקה, ומשלא נענה יצא בפחי נפש. חתנו שהיה עד למועשה ניסה להמתיק הדינים, ואמר לרב שהאדם עם הארץ ואולי כדאי לפייסו, חיך הרב ואמר צדק צדק תרדוף.

לא עברה שעה קלה, ובעל המשאית חזר והבטיח להשתדל לתקן מעשיו, אבל כיון שאיש אמת היה אמר שיעשה זאת בשלבים. חכם שלום זצ"ל עמד על שלו, ואמר הבא להיטהר מסייעין בידו. תתחיל ותראה ברכה, ואכן אותו אדם התחיל וראה ברכה, והוא האחד מיני רבים שבא להתברך בגשמיות, ויצא מבורך ברוחניות.

במשך כל עשרות שנותיו בעכו, כולו היה קודש לתורה עבודה ולגמילות חסדים, לימוד התורה שלו היה במושגי הדור הקודם, במשך רוב שעות היום היה בבית הכנסת, כשהוא עטור תפילין, ועוסק בהתמדה בתורה, לא שח ולא דבר דברים בטלים, משום שכל שעותיו היו קודש.

כדרכו בתורה כך דרכו בעבודה, התמיד בעבודת בוראו, ותפילתו היתה זכה וברה, משחר נעוריו הקפיד על קימת חצות, והמשיך בלימוד עד לתפילת שחרית, זכה וזיכה את הרבים כשעורר את הדור כולו לחיזוק בתפילת הותיקין.

רבי שלום לופס זצ"ל, עבר מעיר לעיר הוכיח ופעל להקמת מנינים לתפילת שחרית עם הנץ החמה, ובס"ד זכה שעשרות מנינים בערי ישראל מתפללים ותיקין בהשפעתו.

לפני מספר שנים הגיע רבי שלום לופס זצ"ל לביקור אצל קרובי משפחתו בשכונת בית וגן בירושלים. כדרכו הוא מקבל את השבת מבעוד מועד ומקדים לבית הכנסת. בבית הכנסת פגש את המשמש בקודש, ושאל אותו על זמן התפילה בשחרית, כשנענה שהתפילה בשעה מאוחרת ואין מנין בהשכמה, ביקש מהמשמש ואמר: "רגיל אני להשכים קום ללמוד לפנות בוקר, אנא עשה עמי חסד של הכנסת אורחים וסדר לי תאורה בהשכמה".

השמש נענה לבקשתו וכיון את השעון שיידלק מבעוד יום. והנה בתפילת ליל שבת נתבקש רבי שלום זצ"ל לשאת דברים, לפי שהכל הכירוהו כדרשן ומגיד מישרים בפיו המפיק מרגליות משובבות נפש. מפרשת השבוע עבר לדבר על ערך תפילת הותיקין, כשבסוף הדרשה הכריז שכבר מחר בבוקר תתקיים כאן תפילה בותיקין...

הדברים שיצאו מן הלב נכנסו ללב הקהל שהשכים קום בהשכמת הבוקר, והיה מנין גדול. לאחר שחרית מסר שיעור והביא מקורות להלכה לענין גודל מעלת התפילה בנץ החמה, עד שהבטיחו לו להמשיך במנין. ואכן מאז מתפללים במקום תמידים כסדרן כותיקין.

כך היה בבית וגן ובעוד שכונות בירושלים, כך הנהיג בחיפה בחצור, בטבריה, בקרית שמואל ובשאר מקומות. כל ביקור של רבי שלום זצ"ל בשבת, השאיר אפוא אחריו מנין ותיקין עד היום הזה.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל: mld@hpinto.org.il

ותזכה בברכת הצדיק רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001 • עברית +972585207103 • ספרדית +541141715555

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאוריינות

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר לפי פרשות השבוע, חגים ונושאים שונים.

שמעו ותחי נפשכם